

Radio Ognjišče omejeno

Slovenski radio Ognjišče je javnosti in tudi nam poslalo naslednje sporočilo:

Z obžalovanjem obveščamo, da nam Uprava RS za telekomunikacije ni obnovila začasnega radijskega dovoljenja za oddajno točko Kalvarija nad Mariborom, na frekvenci 105.9 MHz

Zato bomo v petek 29. oktobra, primorani izključiti oddajnik Kalvarija. V Mariboru bo tako naš program slišen le v nekaterih predelih mesta, do koder sežejo naši valovi z oddajnika Boč, ki pa ne omogočajo dobrega poslušanja, ter seveda preko kablinskih sistemov.

Poudariti moramo, da smo na radiu Ognjišče storili vse, kar je bilo v naši moči, da bi na tej točki pridobili stalno dovoljenje, žal pa bo tam zdaj oddajala komercialna postaja.

Zanimivo je tudi dejstvo, da smo na jesenskem razpisu kandidirali za stalna radijska dovoljenja na petih oddajniških točkah, kljub izpolnjevanju vseh pogojev in pravilno urejeni in vloženi dokumentaciji pa nam Svet za radio-fuzijo ni dodelil nobenega dovoljenja.

Žal je po izgledih to prvi oddajnik, ki ga bomo morali ugasniti, za nekaj ostalih pa se nakazuje podobna usoda. Tako se zna zgoditi, da bo Slovenija kmalu doživela mrk radia Ognjišče,

slovenski radijski prostor pa bo preplavila množica plehkkih komercialnih postaj.

Zakaj in komu je to v interesu, je znano vprašanje!

Predsednik SKD Lojze Peterle je zato v pismu predsedniku vlade Janezu Drnovšku izrazil ogorčenje in zaskrbljenost nad odločitvijo sveta za radio-fuzijo, ki je na svoji zadnji oktobrski seji omejil oddajanje Radija Ognjišče. Z odvzemanjem frekvenc naj bi se omejila in na nekaterih področjih tudi ukinila slišnost Radija Ognjišče, kar je po Peterletovem mnenju v nasprotju s stališči in sklepi, ki so jih z LDS nekoč skupaj zastopali v koaliciji, v imenu pluralizacije slovenskega medijskega prostora, je zapisano v sporočilu SKD.

Zato Peterle od predsednika vlade pričakuje, da bo zastavil svoj ugled in avtoriteto za vzpostavitev prvotnega stanja. Predsednik SKD ugotavlja, da se že tako v marsičem monopolna struktura slovenskega medijskega prostora omejuje z ukinjanjem že podeljenih frekvenc Radiju Ognjišče. Zato SKD v tej odločitvi sveta za radio-fuzijo vidi politično odločitev, ki je v nasprotju z željo Slovenije, da vstopi v EU kot demokratična država, zato stranka tudi odločno protestira proti takšni odločitvi.

Spravna pobožnost za vse žrtve vojne in revolucije na Sv. Urhu

Ljubljanski nadškof in metropolit Franc Rode je v nedeljo, 31. popoldne v podružnični cerkvi Sv. Urha v Dobrunjah somaševal pri sveti maši s spravno pobožnostjo za vse žrtve vojne in revolucije. Zbrane je pozval, naj se poklonijo žrtvam, ki so bile tam postreljene med bratomorno vojno, hkrati pa obudijo spomin na vse Slovence in Slovenke, ki so padli v tistih tragičnih letih, ne glede na to, na kateri strani so se borili, ne glede na njihovo nazorsko ali politično prepričanje.

„Ti, ki so tukaj končali svoje mlado življenje, so bili po krstu sinovi in hčere katoliške Cerkve, kot Slovenci in Slovenke so bili naši bratje in sestre po krvi. Zaradi svoje politične odločitve niso nehali biti ne eno ne drugo. Vprašanje njihove krivde za smrt drugih prepuščamo sodbi pravičnega in usmiljenega Očeta. Naša dolžnost pa je, da se jih spominjamo s spoštovanjem in da zanje molimo,“ je še dejal Rode. „Obsojeni in usmrčeni so bili po volji drugih Slovencev, ki so se borili za drugačno Slovenijo.

Ni naša naloga, da sodimo o njihovih name-nih, zastavljamo pa si vprašanje o pravilnosti njihovih dejanj,“ je opozoril.

Ob žrtvah pri Sv. Urhu je nadškof Rode izrazil obžalovanje za vse, kar se je tam dogajalo med vojno in za vse nasilne smrti, ki so jih povzročili kristjani. Sorodnike žrtev pa je v imenu storilcev prosil odpuščanja. Ob tem je opozoril tudi na žrtve, neprimerno bolj številne, ki jih je zagrešila druga stran in ležijo v množičnih grobiščih po Sloveniji.

Vse žrtve so namreč enake, vse zaslužijo naše spoštovanje in naš spomin v molitvi. „Ko se danes klanjamo žrtvam pri Sv. Urhu in priznavamo krivdo kristjanov ter prosimo za odpuščanje, opravljamo dejanje, ki naj prispeva k narodni spravi in zgladi razdore, ki sta jih med nami povzročili vojna in revolucija. Ko bodo to storili še drugi, bo slovenski narod resnično stopil v novo obdobje svoje zgodovine,“ je poudaril Rode.

Po STA

O ureditvi množičnih grobišč

Komisija Pravičnost in mir pri Slovenski škofovski konferenci v izjavi za javnost 26. oktobra ob bližnjem prazniku vseh svetih opozarja na trajno neurejenost množičnih grobišč ter na še vedno nerešeno vprašanje v zvezi s tem. V izjavi, naslovljeni na predsednika republike, državni zbor, vlado in varuha človekovih pravic, zato predlaga večjo skrbnost in spoštovanje v zvezi z ureditvijo množičnih grobišč.

Komisija državnemu zboru predlaga podaljšanje zakonskega roka, ki omogoča izdajo mrljskih listov in se izteče maja 2000, ter novelo ustreznega zakona, da bo omogočal preprostejšo pot za njegovo uveljavljanje. S posebnim zakonom naj bi uredili tudi varovanje posmrtnih ostankov, ravnanje z njimi in njihov pokop. Razlika med ravnanjem oblasti ter vnemo in skrbnostjo, s katero mednarodna skupnost raziskuje množična grobišča in išče krivce, je velika, piše predsednik komisije Anton Stres.

Pravico do osebnega dostojanstva, ki jo ima vsak, ni dovolj. Če so žrtve pokopane na neprimernem kraju, je treba posmrtno ostanke izkopati, zanje urediti primerne kostnice ter jih dostojno pokopati, kjer pa je mogoče, tudi ugotoviti identiteto žrtev. Vsa druga grobišča je treba označiti in urediti kot pokopališča s primernim spominskim obeležjem.

Da ima človek dostojanstvo tudi po smrti, postavljajo v ospredje splošna deklaracija o človekovih pravicah, slovenska ustava in splošna moralna načela, ki so v veljavi v sodobnem demokratičnem svetu. Slovenska država pa že predolgo opušča zagotavljanje dostojanstva žrtev množičnih pobojev in s tem ohranja stanje trajnega kršenja človekovih pravic, še dodaja ter opozarja, da je potrebno ugotoviti vse kraje, kjer so množična grobišča ali grobovi posameznih žrtev. Tako tudi urediti grobišča z obeležjem ter na njih opraviti pogrebni obred.

Demokracija v Sloveniji je v zastoju

Iz pogovora Janeza Janše za zagrebški Večernji list 25. oktobra

Demokracija v Sloveniji je v nekaterih stvareh napredovala, v mnogih točkah pa je ustava iz leta 1991 neuresničena. Demokracija v Sloveniji je v velikem zastoju, ker v njej še prevladuje nekdanja komunistična elita, ki praktično zavzema 90 odstotkov vseh položajev v državni oblasti, gospodarstvu, bankah... Državo vodi tako, da je Slovenija izgubila prednost, ki jo je imela glede na ostale države, kandidatke za članstvo v EZ. Simptomatičen je tudi zadnji poskus vlade, da si povsem podredi nacionalno RTV.

Množična grobišča so največje grobnice v Evropi. Problema ne moremo rešiti s postavitvijo skromnih obeležij in asfaltiranjem cest do njih. Slovenija se bo morala

izreči in obsoditi te zločine, grobišča dostojno obeležiti in sprožiti pravne postopke zoper krivce; ne zaradi Evrope, temveč zaradi lastne prihodnosti, da bi se ta vprašanja končno razčistila.

Cerkev v Sloveniji zahteva le spoštovanje temeljnih človekovih pravic in svoboščin in nobenih drugih privilegijev. Vladajoča politika pa nenehno išče konflikt s Cervijo, in je prav zaradi kontinuitete vladajoče elite odnos do Cerkve celo bolj sovražen kot je bil v času komunizma.

Glede volilnega zakona pa je Janša povedal, da je njihova stranka na drugem mestu za liberalno demokracijo in da bodo morali za zmago, če bo večinski sistem, v koalicijo z drugimi strankami.

Meje na morju nikoli ni bilo

Piranski zaliv je za Slovenijo strateško vprašanje. Državi v zvezi s tem ne moreta imeti manjših pravic, kot sta jih imeli v komunistični Jugoslaviji, je v oddaji Corps diplomatique zagrebškega Radia 101 28. oktobra dejal slovenski veleposlanik na Hrvaškem Boštjan Kovačič.

V zvezi z nedavno izjavo Franja Tudi-mana o Piranskem zalivu (da je hrvaško morje), zaradi katere je slovenska država zahtevala tudi uradno pojasnilo, je dejal, da meje na morju nikoli ni bilo in da torej v tem kontekstu „neresno govoriti, da nekdo nekemu nekaj daje“. Hrvaška in Slovenija

sta mladi državi, ki pripadata istemu civilizacijskemu krogu, zato bi bilo škoda, če bi med seboj „začenjali vojno“. Slovenija zaradi tega problema „vojne zanesljivo ne bo začela“, je dejal Kovačič.

Sporazum o maloobmejnem prometu, ki ga je hrvaški sabor ratificiral že pred več kot letom dni, bo DZ ratificiral na naslednji seji. Nuklearka je bila skupen projekt in da je to skupno lastništvo, je glede NE Krško dejal veleposlanik in dodal, da gre na obeh straneh za problem energetskega lobijev, ki imajo en interes, državi pa drugega, vendar pa bi ta problem želeli rešiti zaradi Evrope.

Povrnitev komunističnega imena

Mestni svet ljubljanske mestne občine je 25. oktobra po burni razpravi sprejel predlog o preimenovanju javnega zavoda **Kulturni hram Moste v Kulturni dom španski borci**. To je tudi prvotno ime te institucije, ki so jo prvič preimenovali lani. Predlog je bil sprejet kljub temu, da so pred glasovanjem dvorano zapustili predstavniki SKD, SDS, za predlog pa je od navzočih 23 glasovalo 21 ljubljanskih mestnih svetnikov.

V razpravi v mestnem Svetu so predn-

jačili predstavniki SDS in SKD. Največ časa za prepričevanje o nesmiselnosti spremembe imena Kulturnega hrama Moste v Kulturni dom španski borci si je vzel svetnik SDS Dimitrij Kovačič, ki je dejal, da je sprememba imena neutemeljena, s tem pa se je strinjal tudi Anton Jeglič, prejšnji kandidat za ljubljanskega župana iz vrst SDS. Jeglič je dodal, da v vrnitvi nekdanjega imena ne vidi povezave s kulturo, saj španska revolucija in boj s kulturo nimata nič skupnega.

STRAN 3:

SIM in politika

Zgodilo se je v Sloveniji...

DAN REFORMACIJE

Dan reformacije, 31. oktober, je od leta 1992 slovenski državni praznik - eden od dveh, ki sta posvečena kulturi, in protiutež katoliškim. Osrednja osebnost reformacije na Slovenskem je bil začetnik slovenske književnosti Primož Trubar, ki je leta 1550 izdal prvi slovenski knjigi. Seveda pa služi ta praznik danes za poveljevanje protestantizma, ki ga je na Slovenskem le nekaj odstotkov, protestantske reforme in obrogovanje proti katoliški Cerkvi. Pravijo npr.: „Reformacijsko prepričanje in verovanje, da je edina pot posameznikova osebna, notranje vera, brez posrednikov med človekom in bogom, je močno povzdignilo pomen človeka in njegove osebnosti in s tem tudi njegovih pravic in odgovornosti do vseh institucij, od cerkve do države. Protestantsko pojmovanje posameznikove svobode vesti in enakosti ljudi v osnovnih verskih pravicah je pognalo korenine za vrednoto v medčloveških odnosih, ki ji pravimo strpnost... V začetku 16. stoletja je Katoliška cerkev, po vzoru na birokratsko strukturo svetega Rimskega cesarstva, poslala izjemno močna, navznoter pa skorumpirana...”

MNOŽIČNA GROBIŠČA OB ŠPITALIČU - OKOLI 200.000 POBITIH

Član slovenskega združenja žrtev komunizma Anton Šmerl je v pogovoru za zagrebški Vjesnik 30. oktobra spregovoril o najnovjših odkritjih množičnih grobišč v okolici Špitaliča (kraj med Mariborom, Celjem in Ptujem), kjer so partizani po letu 1945 ubili tudi veliko Hrvatov.

Kot je pojasnil Šmerl, je po dosedanjih rezultatih raziskovanja v okolici Špitaliča evidentiranih 40.000 žrtev. Po pričevanjih očitvecev, pri katerih je bil tudi sam navzoč, pa se ocenjuje, da bi se lahko številka povzpela celo do 200.000 žrtev. Med ubitimi je bilo veliko Slovencev, pa tudi Hrvatov in pripadnikov drugih narodov nekdanje Jugoslavije.

KOROŠKI SLOVENCIS ZAHTEVAJO SPREMEMBO UREDBE O URADNIH JEZIKIH

Vodja Narodnega sveta koroških Slovencev Rudi Vouk je 27. oktobra v Celovcu opozoril, da je avstrijsko ustavno sodišče v nedavni sodbi potrdilo, da lahko pred zveznimi ali deželnimi upravnimi organi slovenski jezik uporablja vsak ne glede na to, ali stanuje v uradno priznani dvojezični skupnosti na Koroškem ali ne. Na Gradiščanskem na Koroškem, kjer živi hrvaška manjšina, je v veljavi uredba o uradnih jezikih iz leta 1990 za Hrvate, zato bi morali tudi na Koroškem razmisliti o podobnem koraku za Slovence.

Okrajno glavarstvo Velikovec je namreč pred petimi leti proti Vouku odredilo kazen v višini 500 šilingov zaradi prekoračitve dovoljene hitrosti na območju občine Sveti Škocijan. Vouk je zahteval vročitev kazenskega odloka tudi v slovenščini, kar se je tudi zgodilo. Obenem je vložil pritožbo v slovenščini, pri čemer je priznal prekoračitev hitrosti, vendar pa zanikal njeno kaznivost z ozirom na dejstvo, da krajevni napisi Svetega Škocijana, kjer je prekoračil hitrost, niso bili označeni tudi v slovenščini.

SPOMINSKE SLOVESNOSTI ZA VSE SVETE

Povezavo vlade s partizansko in komunistično preteklostjo označuje tudi dejstvo, da so bile ob dnevu mrtvih na grobovih in grobiščih v Sloveniji številne spominske

slovesnosti, ki so jih pripravili krajevne skupnosti, ministrstvo za socialne zadeve ter Zveza borcev in udeležencev NOB Slovenije.

Komemoracije so bile na ljubljanskih Žalah pred spomenikom žrtev okupatorja 1941-1945, pred spomenikom talcev v Gramozni jami, pred grobnico narodnih herojev, na Sv. Urhu, v Kozlarjevi gošči na Barju pa tudi pri spomeniku padlim v vojni za Slovenijo, pred kostrnico padlim Slovincem v prvi svetovni vojni in žrtvam judenburškega upora. Seveda pa se vlada in Zveza borcev ne spomnita nobenega od tistih Slovencev, ki so se uprli komunistični revoluciji. Ti zanje niso darovali svoja življenja za svobodo in domovino.

Pobitih domobrancev in žrtev komunističnega nasilja pa so se spomnili brez uradnih velikašev ob breznu pod Krenom v Kočevskem Rogu. Molitev je vodil kočevski župnik Marjan Lampret.

SLOVENIJA V NOVEMBRU SPET NA ČELU VS

Slovenija, ki je s 1. januarjem 1998 prevzela nestalni sedež članice Varnostnega sveta Združenih narodov iz Vzhodne Evrope, na katerem je nasledila Poljsko, bo v novembru že drugič prevzela enomesečno predsedovanje najpomembnejšemu organu ZN, Varnostnemu Svetu. Sloveniji se letos izteka dveletni mandat nestalne članice VS, prvič pa mu je predsedovala avgusta lani.

Slovenija je s prevzemom nestalnega članstva v VS prevzela tudi predsedovanje odboru za nadzor nad izvajanjem sankcij proti Libiji, ki pa so dosegle uspeh.

PROTEST PROTI POBOJU MEDVEDOV

Zelena alternativa protestira proti odločitvi ministra za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano Cirila Smrkolja, da naj bi v naslednjih nekaj mesecih v Sloveniji pobili 73 rjavih medvedov, ki so redka in ogrožena vrsta. Primerkov rjavega medveda je od 400 do 600. Vlada naj bi leta 2000 posvetila tej vrsti posebno pozornost in bistveno znižala odstrel ter poskrbela za povračilo škode, ki jo povzročajo divje živali, v sporočilu za javnost navaja predsednica ZAS Metka Filipič. Trdijo tudi, da medvedov ni toliko, kakor pravijo, da jih je le nekaj 300 in da ne naredijo veliko škode.

Trdi tudi, da so pripravili načrt za odpravljanje spornih situacij in globalnega uničevanja okolja, ki ga povzročajo z izboljšavami v kmetijstvu in izgradnjo avtocestnega križa. Prav zaradi ekoloških razlogov zeleni vztrajajo, da se pod primorsko avtocesto zgradijo viadukti, pod katerimi bi se lahko gibale divje živali.

Če minister protesta ZA ne bo upošteval, bo stranka o tem obvestila tudi mednarodno javnost.

SLOVENSKO STALNO GLEDALIŠČE TRST (SSG)

je po enoletnem prisilnem gostovanju na tujih odrih odprl novo gledališko sezono spet v matični hiši, v že dodobra prenovljenem tržaškem Kulturnem domu. Premierna uprizoritev Zgodb iz Dunajskega gozda Oedoena von Horvatha v režiji Maria Uršiča začne sezono, v kateri bodo časovni mejnik obeležili predvsem „z obračunom podob zgodovinskega spomina ob iztekajočem se stoletju,” je povedal predsednik upravnega sveta SSG Filibert Benedičič.

Iz življenja v Argentini

Tone Mizerit

Precej bi bilo treba še preučiti, zakaj je bil izid volitev tak, kot ga že poznamo. A je premalo prostora in časa. Treba je gledati naprej, zlasti ker je sedanja politična slika Argentine precej drugačna, kot pa smo bili navajeni.

KONEC KAUDIŽOV?

Ni še jasno, kako se bo zgodovina odvijala. A številni politični opazovalci smatrajo, da je Menemu odbila ura, da se ne bo mogel več vrniti na oblast s silo in sijajem, ki ga je poznal doslej, in da se bo verjetno v državi zaključila neka zgodovinska doba, v kateri je kaudižem imel glavno vlogo.

Beseda kaudižo (caudillo) ima svoj izvor še v dobi vojn med unitarci in federalci v prejšnjem stoletju. Slovar izraz prevede kot „vodja, vojaški vodja, poglavar” ali bolj sodobno „ugleden član stranke”. Sociološko pa v Argentini uporabljamo ta izraz za osebnost, ki na političnem in socialnem področju zaradi svojega ugleda, vpliva in moči izvaja neke vrste neformalno tiranijo nad prebivalstvom. Tak je bil primer Perona, to je skušal biti Alfonsin, tak je bil primer Menema.

Zakaj pa De la Rúa ne bi mogel postati kaudižo? Morda to še lahko postane, če bo njegova vlada izredno uspešna. A po eni strani mu manjka osebnih prvin, ki imajo dosti opraviti z demagogijo. Po drugi strani pa je političen položaj tak, da ne dopušča poizkusov nadvlade ne osebe, ne stranke.

De la Rúa je prepričljivo zmagal na predsedniških volitvah, a večina provinc je v peronističnih rokah. Tudi največja in odločilna provinca (Buenos Aires) je še naprej močno v rokah peronizma. Za kolikšnejšo resno vlado se bo moral pogajati z opozicijo, a predvsem pogajati z lastnimi zavezniki v Povezavi. Po drugi strani pa je ta dolga doba volitev rodila toliko majhnih zmagovalcev, da si drug drugemu odžirajo moč, vpliv in ugled.

Kaj pa Ruckauf, kateremu je tudi prepričljivo uspelo premagati Povezavo in obdržati provinco v rokah peronizma? Kot bodoči guverner bo imel proti sebi opozicionalno večino v provincijskem parlamentu. Prav tako je polovica občin v provinci sedaj v rokah Povezave, nasprotno kot v prejšnji nadvladi peronizma. Položaj se je tako zapletel, da so eni in drugi prisiljeni k pogajanju in sodelovanju, sicer bi provinca in država zašle v pravi kaos.

In še ena beseda ob tem: kaudižem predvideva, da se posveča precej časa političnemu spletakarjenju in demagogiji. Tega pa je narod že sit, kar je tudi pokazal izid volitev. To je razlog, ki ga ne smemo podcenjevati. Skoraj šestnajst let demokracije je le rodilo nekaj sadov. Eden od teh je večja zrelost volilcev. Zato ni čudno, da je bila udeležba na volitvah res velika, saj je volilo nad 80% upravičencev, kar dosega dosedanja rekord iz leta 1983, ko smo prvič volili ob koncu vojaškega režima.

KAJ PA MENEM?

Mnenja se tukaj ločijo. Nekateri menijo, da je bil Duhalde veliki porazenec na teh volitvah. Drugi pripisujejo to vlogo Menemu. Tudi pisec teh vrstic meni, da prihodnost ne bo taka, kot jo je predsednik sanjal. Res je že prevzel vodstvo stranke, a odziv ni tisti, ki ga je pričakoval. Ko je skušal zbrati okoli sebe lojalne poslance, je bil uspeh kaj skromen. Ko je sklical sestanek peronističnih guvernerjev, ga je moral odpovedati, da ne bi doživel izrazite blažaje.

Sicer so bile njegove izjave po volitvah polne optimizma. „Če bi jaz kandidiral, bi zlahka zmagali”, je dejal. A je takoj prejel odgovor guvernerja iz Santa Fe, Reutemana, da se tukaj „nihče ne more rešiti odgovornosti” za volilni izid. Reuteman je prvi podprl Duhaldeja, za njim še De la Sota.

Skupaj z Ruckaufom bo to bojna trojka proti Menemu z obrazom, obrnjenim v leto 2003.

A največji kamen na cesti Menemovih sanj bo gotovo Duhalde. S tem, da je za peronizem ohranil buenosairesko provinco, je tudi odločil položaj v stranki. Zlasti pa je bila važna njegova odločitev, da se v nadaljnje ne bo boril za kandidature. V strankarskem oziru bo neke vrste „volilni knez”, ki bo v bodoče odločal usodo predsedniških kandidatov.

Duhalde ima v poslanski zbornici skoraj tretjino peronističnih poslancev. Zato je važen njegov prijazen, skoraj prijateljski nastop do De la Rue. Bistven pa je tudi dogovor med njim in Ruckaufom: ta se bo posvečal vladanju, Duhalde pa vodstvu stranke v provinci.

Zakaj je tako gotovo, da bo imel Duhalde odkrito ali prikrito podporo vseh treh najvažnejših guvernerjev? Ker vsem trem prija, da jih reši nevšečnega in utrujajočega spopadanja z Menemom. In ker ga ne smatrajo za tekmeča, bodo storili vse, da bo njegov boj z Menemom uspešen.

BO VLADA VLADALA?

Vlada bo nastopila 10. decembra. A bo vladala? Dvomi se porajajo na številnih frontah. Najprej, ker so radikali znani kot manj konkretni državniki. Ob tem lahko omenimo, da imajo za sabo porazno izkušnjo Alfonsina in upajmo, da so se kaj naučili. De la Rúa se je izkazal za previdnega in stvarnega politika in kot upravnik prestolnice (tri milijone prebivalcev) ter mu ne moremo beležiti kakih večjih polumij.

Drug dvom se poraja spričo položaja v Parlamentu, kjer je vlada v senatu v manjšini. To lahko premosti s pametnimi dogovori sodelovanja v provinci Buenos Aires, kjer bo imel peronistični guverner manjšino v parlamentu. Sodelovanje bo enim in drugim nujno za katerikoli resen nastop.

Položaj bo težak tudi v razmerju z vrhovnim sodiščem. Ne pozabimo, da je tam pet privržencev menemizma vedno preglasovalo štiri neodvisne člane. Nihče ne pričakuje, da bi Delarujeva vlada izvedla kak poseg v stilu Menema, da bi ponovno povečala število članov ali izvajala kake nelegalne pristiske za odstop katerega izmed sodnikov. Opazovalci so prepričani, da bo Povezava ob tem delala vse po legalni poti. A neka sprememba je opazna v samem območju vrhovnega sodišča. Dejstvo, da končno niso hoteli sprejeti zahteve za rehabilitacijo Menema za tretjo kandidacijo, in še način, kako nastopajo v nekaterih delikatnih zadevah (npr. Canal Federal) kaže, da verjetno vlada ne bo na tem področju imela večjih težav.

Pravzaprav vidijo največ nevarnosti v že omenjenem problemu razmerja med radikali in frentisti. Vodja Solidarne fronte Chacho Alvarez vztraja na predlogu (zahtevi), da naj gospa Graciela Fernandez Meijide zasede eno izmed ministrstev. Sedaj je na ogledu Socialno skrbstvo. Ko bodo bralci imeli v rokah ta list, be verjetno že znana sestava vlade.

Poraz Povezave v provinci Buenos Aires je zapletel razmerje med zavezniki. Kot smo že omenili, je celotna ekipa Fronte ostala „brez dela”. Radikali so nekoliko računali, da bodo to mogli preseliti v prestolnico, ko naj bi po volitvah mestnega župana zmagal frentist Ibarra. A tukaj se poraja dvoje problemov. Prvi: volitve bodo okoli maja, predolga doba, da bi ekipe fronte mirno sedele in gledale. Druga: govori se o povratku Beliza v peronizem, o povezavi s Cavallo, o enotnem nastopu „desnice”, torej o neki „Protipovezavi”. Če do tega res pride, bi lahko zmaga postala dvomljiva. Ponoven poraz Solidarne fronte bi lahko postal usoden za Povezavo.

Slovinci v Argentini

CANTAPUEBLO - La fiesta coral de América

Že vrsti let prireja Mendoza v oktobru zborovski festival pod tem imenom; nadaljuje se v Čilu in v Ekvadorju. Tudi slovenski fantovski oktet se je tam predstavil v torek, 5. oktobra v Godoy Cruzu pod vodstvom Toneta Štima.

Posebnost letošnjega festivala je bil Akademski pevski zbor Tone Tomšič iz Ljubljane z dirigentom Stojanom Kuretom. Prvikrat je nastopil v sredo, 6. oktobra v Teatro Independencia. Dodati so morali zaradi aplavza še tri slovenske narodne pesmi. V četrtek, 7. je isti zbor nastopil v Centro de Congresos y Exposiciones. V petek 8. pa je zbor pel v mestu General Alvear. Večerni nastop istega dne v kinodvorani Plaza Godoy Cruz je bil tudi zelo uspešen.

Naslednje jutro so sodelovali pri slovenski maši v Domu. Na začetku so zapeli Mendelssohnovo skladbo, nato Ave Marija (Javier Busto) ter za konec Rahmaninov Otče naš.

Po maši so rojakom naklonili kratek koncert slovenskih narodnih. V počastitev inž. Marka Bajuka, ki je kot študent pel v tem zboru, so zapeli še Lipo.

V petek 8. oktobra se je nepričakovano najavil obisk okteta Lesna iz Slovenj Gradca. Odbor je v naglici organiziral neformalno predstavo okteta. Navzoča sta bila tudi mendoški fantovski zbor in pevski zbor. Menjavali so se na odru ob slovenski pesmi; oba okteta sta nastopila tudi skupno. Tako je minil prijeten večer ob kulturni izmenjavi dveh Slovenij.

Op. uredništva: *Tone Tomšič, po katerem ima zbor ime, ni bil glasbenik, ampak organizacijski tajnik Komunistične partije Slovenije v letih pred vojno in takoj v začetku, pozneje so ga Italijani ujeli in ustrelili 21. maja 1942, ko je bila rdeča revolucija in pobijanje nasprotnikov v polnem razmahu. Tako je tudi on bistveno soodgovoren za pripravo komunistične revolucije v Sloveniji.*

Prej se je zbor imenoval Akademski pevski zbor, a so ga po komunističnem ukazu po zmagi preimenovali. Sedaj v svobodi in demokraciji bi lahko zamenjali ime v manj političnega in bolj glasbenega.

Društvo slovenskih upokojencev v Argentini

je praznovalo 10. oktobra prvo obletnico svoje ustanovitve.

Praznovanje se je pričelo z mašo v sanhuški stolnici, pri kateri je pel oktet Lesna iz Slovenj Gradca ter dal pobudo za ljudsko petje. Maše se je udeležilo veliko število upokojencev, tako da je bila zahvalna maša res mogočna.

Po maši je bil zajtrk v Našem Domu, nato pa so se udeleženci odpeljali v dveh avtobusih na Našo domačijo, prijazno hišo z velikim vrtom malo ven iz mesta. Na vožnji je veselo petje krajšalo kilometre do Domačije.

Ko so upokojenci prispeli, so si ogledali park, kjer je zasajenih več vrst dreves in

rož in kjer kraljuje imponentna hiša z gorenjskim balkonom, ki je ves okrašen z nagelji in pelagonijami.

To naravo so gostje veselo uživali; sprehajali so se in kramljali do kosila, ko je pristopil k mikrofону tajnik društva Marjan Bogataj in prebral poročilo o delovanju in pomenu društva. Društvo je že organiziralo mnogo družabnih srečanj ter izletov: v Bariloche, Mendozo, na slapove Iguazu, ki se jih je udeležilo veliko članov.

Nato je predsednik društva lic. Janez Albreht izrekel pozdravne misli gostom iz Slovenije, oktetu Lesna, in se jim zahvalil za obisk in lepo domačo pesem, posebej pa še predsedniku sorodnega upokojenskega

Gledališčniku Maksu Borštniku v spomin

V soboto, 16. oktobra ob pol dveh zjutraj je umrl neutruđen delavec za podvig slovenskega in bojevnika proti brezbožnemu komunizmu, gledališčnik Maks Borštnik. Novica o njegovi smrti je hudo prizadela našo slovensko skupnost, še posebej tiste, kateri smo z njim še iz časov begunstva in potem v Argentini delili usodo zdomstva. Pred kratkim je dobro prestal težko operacijo na srcu in vse je kazalo, da bo lahko kmalu z navdušenjem nadaljeval z režijo in igranjem na naših odrih. Toda božja volja je bila drugačna. Ko je 12. oktobra dopolnil 76 let, je potem Gospod odločil, naj zapusti ta svet in preseli k Njemu. Na mrtvaškem odru je ležal v Slovenskem domu v San Martinu. Ob odprti krsti je najprej daroval mašo zadušnico prelat Jože Škerbec ob asistenci msgr. dr. Jureta Rodeta. V ganljivem govoru se je poslovil od pokojnika, kakor tudi Lojze Rezelj v imenu Slovenskega gledališča. Pogrebne molitve pa je na pokopališču v Olivosu, kamor je bil poko-

pan, opravil župnik Franc Šenk.

Maks Borštnik je živel za gledališče. Odličen režiser in igralec. Imel je izredno moč oblikovanja vsakega posameznika in celotnega dogajanja na sceni. Sproti je učil razločno izgovarjavo, izrazilo artikulacijo, primeren tempo. Vse to s ponazorilom lastnih ustvaritev.

Kot igralec se je posebno uveljavil v karakternih vlogah. Kot režiser je terjal izvajanje svoje natančno izdelane zamisli in dosegel nepozabne učinke.

Kot ustanovitelj SLOVENSKEGA GLEDALIŠČA BUENOS AIRES je skozi vsa leta režiral in postavil na oder vsaj eno, če ne več del iz slovenske in svetovne dramatike. Pripravil je in režiral mnogo junijskih proslav, režiral tudi otroške igre in zadnje čase veliko sodeloval s slovensko sobotno šolo v San Martinu. Član Gledališkega odseka Slovenske kulturne Akcije je skupaj s pokojnim Nikolajem Jeločnikom in Marjanom Willenpartom postavil na oder nepozabna dela.

Borštnik je živel iz preproste a globoke vere Svoje prijatelje in soigralce je spoštoval, njegova beseda in nasveti so bili od vseh poslušani in upoštevani. Ni veliko govoril, kar pa je povedal, je dobro premislil. Zato je bil od vseh zelo spoštovan. V medsebojnem občevarju je bil odkrit, praprprost in vedno ljubeznjiv, vključen in pripravljen pomagati po svojih močeh. V delu za gledališče je bil nesebičen idealist, ki ni pričakoval od tega osebnih koristi, hvale in slave. Težav in naporov se ni strašil. Mirno je zrl v bodočnost in v konec svojega zemškega bivanja, dela in truda.

Vaše delo, dragi Maks Borštnik, je dragocen prispevek k vstajanju in očiščenju vam nad vse ljubega slovenskega naroda. Bog naj ga blagoslovlja, vam pa bogato poplača! Ohranili vas bomo v trajnem spominu!

Naše iskreno sožalje ženi Elidi, sestri Danici v Sloveniji in ostalim sorodnikom.

Lo-re

društva v Slovenj Gradcu Karlu Prusa.

Zahvalil se je tudi vsem članom za vsakršno sodelovanje in pomoč, predsednici Našega Doma Mici Malavašič Casullo, ki nudi društvu uradni sedež in prostore za delovanje.

Nato so pevci iz Slovenije zapeli Oče naš za blagoslov kosila in že so pristočno strežniki pogostili vse goste z odličnim telečjim asadom, pečenem na križu, kot je pravi način pečenja tega mesa. Tedaj so si pevci skupaj z drugimi nazdravili s pesmi: Kolkor kapljic, tolko let, ki je bila ravno primerna za to priliko.

Kmalu po kosilu je nastopil oktet in zapel nekaj pesmi. Še potem so bili gonilna moč za skupno petje, pripravili so tako praznično in veselo vzdušje. Gostje pa so se lahko še sprehajali po lepem vrtu in se pogovarjali do sončnega zahoda.

prvi je zasedel to mesto pisatelj Tone Seliškar, znan po zapisani pobudi, da se mora vsa opozicija novemu družbenemu in političnemu redu, komunizmu, zatreti s korenino vred. To najhujšo grožnjo je izrekel tik pred smrtno obsodbo pisatelja Nartēja Velikonja. Kot predsednik so mu sledili Ivan Regent, poznani tržaški komunist, J. Pirkovič, krvnik Dolenjske v letih 1941-45, Kolman, divji preganjalec duhovščine, itd. V arhivu RS je spravljen izjava Regenta, ki izrecno pove, da je „naše glavno delo politično!“

(To dejstvo danes zanikajo: J. Prešeren, glavni urednik Rodne Grude v št. 3/99 trdi: Danes kot v prejšnjem režimu je SIM ustanova civilne družbe, ki prostovoljno deluje med izseljenci...)

Vsa pomoč in sodelovanje je bilo dano organizacijam, ki so sprejemale ali celo odobravalale novi družbeni red, kot npr. SNPJ v ZDA, BLED v Kanadi, in še nekatere organizacije v Franciji, Belgiji in na Holandskem. Nobena druga, še najmanj pa najbolj številne in močne organizacije političnih emigrantov v prvi fazi niso dobile niti najmanjše podpore. Nasprotno, kjerkoli so mogli, so obrekovali to diasporo, rekoč, da so kolaboracionisti, izdajalci in podobno. Predočili so lažni, izmišljeni medvojni

okvir: na eni strani NOB, na drugi strani kolaboracija, identificiranje domobrancev z nemškimi vojnimi cilji. O bistvu konfrontacije v revoluciji in državljanski vojni seveda malo ali nič! Šli so tako daleč, da so v Prosveto napisali in nikdar preklicali, da je škof Gregorij Rožman lastnoročno moril otroke. Emigracijo so tako očrnil, da so begunci ob prihodu in kasneje med bivanjem v prekomorju doživeli s strani stare emigracije hladen, neprijazen, celo sovražnen sprejem! Po 1970 je SIM napravila prve korake, da bi si pridobila nove organizacije, tudi one, ki so jih ustanovili politični emigranti. To približevanje je bilo povezano in pogojeno s propagando za novi družbeni red doma, z izpostavo nove komunistične zastave pri vseh nastopih med emigranti. Prodor ni uspel z izjemo pri kakem posamičnem klubu.

SIM je imela monopol pri vsaki povezavi, nad vsakim obiskom iz domovine! Okvir delovanja je bil omejen, ker so mogli delati samo z določenimi društvi kot Bled in SNPJ. Edino pomembno narodno delo med izseljenci je bilo v veliki meri v tem obdobju v rokah društev iz okvira politične emigracije, izseljenjskih duhovnikov - beguncev!

Nadaljevanje prihodnjič

SIM in politika

PETER URBANC (I)

Ob prevzemu oblasti maja 1945, Socialistična Republika Slovenija ni posvečala veliko skrbi in važnosti na povezanost izseljencev z domovino. Režim ni imel primerenih kadrov, še manj takih, ki jim bi mogel zaupati povezavo in delovanje v inozemstvu. Takoj po prevzemu oblasti je SRS začela veliko kampanjo za povratek izseljencev. Partija ni imela pri tem kakih narodnih ciljev, namen je bil imeti pod kontrolo režima vse rojake. Po fizičnem uničenju domobrancev in številnih civilistov ter po begu civilne opozicije sta režimu bila na poti Cerkev in politična opozicija v diaspori.

Od predvojnih izseljencev, ki so jih zvalili domov, so bili v prvi vrsti Primorci iz Argentine, rojaki iz Kanade, deloma iz ZDA, rojaki iz premogovnih predelov Francije, Belgije, Holandske. Ta akcija je bila uspešna, lepo število izseljencev se je vrnilo. O teh povratkih so doma molčali, razočaranje povratnikov pa je bilo ogromno.

Kdor je mogel, je zlepa ali zgrda delal na tem, da zapusti Slovenijo. Za preostale izseljence, predvsem za politične emigrante, pa režim ni imel nobenega interesa; edina skrb jim je bila, da ne bi ti organizirali kakega posebnega disidentstva.

Slovensko izseljensko matico (SIM) je režim postavil na noge 1950. Formalno je bil namen SIM podpreti povezavo izseljencev z domovino in po možnosti ohranjati med njimi slovensko zavest. V ta namen je SIM podpirala kulturno povezavo, pomagala je slovenskim organizacijam v dispori še posebej pri ohranitvi in učenju slovensščine. Pravi namen, za katerim je seveda stala partija, je bil povsem političen. Propagirali so novi režim, novi družbeni red doma, izvajali so kontrolo nad ljudmi, ki bi utegnili politično delovati, in - seveda - med emigranti v opoziciji. Režim je dosledno postavljajal za delovne predsednike SIM-e najzvestejše in radikalne privrženice partije, večinoma člane ali sodelavce OZNE. Kot

Neuravnovešena bilanca

Gospodarski vestnik SLATZbornice

Skoraj je že tradicija, da gospodarstvo v bližini volitev ne doživlja velikih sprememb. Prav tako ni pričakovati novosti od danes pa do 10. decembra, ko bo nastopila prihodnja vlada. Nova gospodarska ekipa pa se bo morala čimprej odločiti za potrebne ukrepe, ki naj argentinskemu gospodarstvu vrnejo najprej nekoliko reda, potem pa prepotrebneja razmaha. Zadnje mesece namreč beležimo kar preveč negativnih pojavov in čeprav od časa do časa izgleda, da se produktivna dejavnost nekoliko opomore, so to le muhe enodnevnice.

Temu dodajmo še dejstvo, da podjetja ne bodo podvzela važnih korakov ne izvedla investicij dokler ne bo vlada pokazala z ukrepi, kakšna bo smer njenega delovanja. Potem pridejo poletni meseci, začetek reaktivacije lahko postavimo v marec, april, in se bo to poznalo komaj maja.

Domača ekonomija pa že dolgo časa peša na mnogih področjih. Ne bomo se ponovno ustavljali pri zunanjem dolgu, katerega problem je precej poznan. Tudi ni danes na mestu analiza državnega deficita, eden najtežjih problemov, s katerim se bo soočila zmagovita Povezava. Ustavimo pa se ob zunanjetrgovski bilanci, k je vprašanje, kateremu bo treba najti pozitiven odgovor.

Zakaj se država nenehno suče okoli te vroče kaše? Več razlogov je, nekateri domače narave, drugi bolj odvisni od položaja po svetu ali v bližnjih državah. Tolikokrat

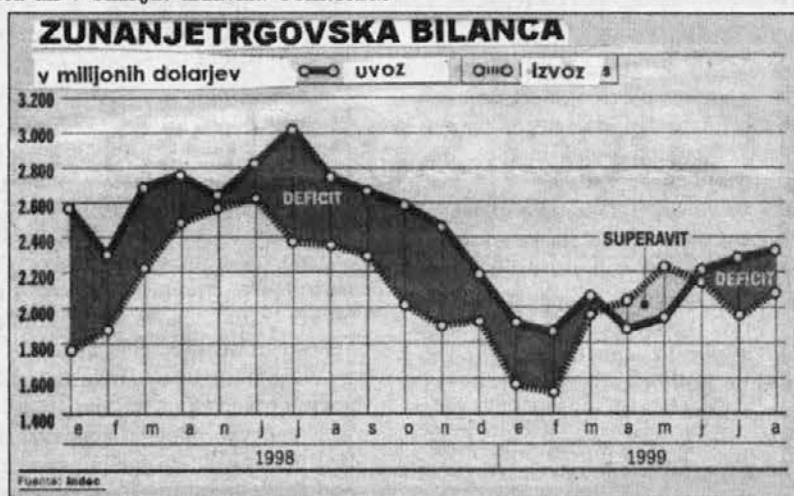
opevano razmerje med pesom in dolarjem, ki že leta drži valuto na priotivrednosti 1 : 1, ima svoje posledice, predvsem ker naši sosedje nimajo te ovire. Kar poglejmo.

V Braziliji je dolar presegel mejo dveh realov, s čimer je v zadnjih desetih mesecih narasel (dejansko real padel) kar za 64 odstotkov. Stabilno čilsko gospodarstvo, katerega je hudo udarila azijska kriza, je od začetka leta pa dosedaj porinilo dolar proti čilskemu pesu od 470 na 550, kar predstavlja 17%. V Kolumbiji so zapustili menjalno tabelo. V Ekvatorju, ki je enostransko ukinil plačevanje zunanjega dolga, je dolar naravnost zblaznel. In še bi lahko naštevali.

Kakšne posledice ima to? Enostavno: ne le, da ti sosedje vedno manj kupujejo argentinske produkte, marveč tudi vedno bolj uspešno konkurirajo proti Argentini na mednarodnih trgih in tudi na samem argentinskem tržišču. Težak finančni položaj pa sili argentinska podjetja, da iščejo najnižje cene na tujih trgih. Zato je razumljivo, da je npr. največji argentinski dnevnik dal tiskati platnice za svoje priloge na Taiwanu, čeprav je dosti dobrih tiskarn doma.

Od bodoče vlade gospodarstveniki pričakujejo v prvi vrsti skladnosti in previdnosti, potem pa močne podpore domači proizvodnji z različnimi ukrepi, ki naj pospešujejo izvoz in zlasti branijo domačo proizvodnjo pred tujo, večkrat nelojalno kompetenco.

-e -t

JOŽE RANT

Varovanje arhivskega gradiva — in še kaj

Prijazno me je sprejela mag. Rozina Švent, s katero sva dalj časa govorila o naših razmerah. Poudaril sem, da se tiskovine ne pošiljajo zato, ker bi se tukaj bali, da bi se izgubile, ampak zaradi tega, ker večkrat ni zadosti denarnih sredstev. Skušal sem ji prikazati stanje z Zbornikom, ki ga društvo Zedinjene Slovenije ni moglo skoraj nikomur podariti zaradi stroškov in zadolženosti. Po drugi strani pa je res, da se mnogi kar upravičeno bojijo, da bi se poslano zlorabljalo z odlomno (fragmentarno) ali zmotno razlago. Bil sem istega mnenja kot mag. Švent, da se določeno, morda napačno razlago lahko zavrne z drugim delom na podlagi istih virov. Poudaril pa sem, da za to ni denarja ne zadosti kvalificiranih oseb, s čimer se lahko dogodi, da določena razlaga ostane prva in dokončna. V zvezi s tem sem omenil tudi, kako težko je razpravljati o določenih spisih, če so bili objavljeni po avtorjevi smrti. (Primer z Brulčevim romanom *Argentina*, ki ga kritika večkrat sploh ne obravnava kot literarno delo, ampak kot da bi šlo za zgodovinski popis. Nekaj podobnega se je dogajalo s Kociprovo *Kar sem živel*, ki je, kot vsaka avtobiografija, neizogibno subjektivna.). Obljubil sem ji, da bom

kušal posredovati pri društvu Zedinjena Slovenija in po možnosti preko njegovih odbornikov tudi pri drugih društvih, da bi v NUK pošiljali svoje tiskane izdaje, občasnike in sploh vse, kar imamo za arhivsko gradivo. Seveda so listine, ki so po zakonu državna last (Memoria, Balance), drugo pa je mogoče podvojiti. To velja tudi za fotografije, ki pa jih je treba opisati, a ne na hrbtu, da se fotografije ne okvarijo.

Začetek dogovora med ljubljansko univerzo in argentinsko Državno tehnološko univerzo (UTN)

Povedal sem že, da nisem šel z drugimi na NUK, ker sem se tedaj sestel z rektorjem ljubljanske univerze, prof. dr. Jožetom Mencingerjem. Po elektronski pošti sem že iz Argentine vzpostavil stik njim, on pa mi je zatrdil, da bom dobrodošel. Rektor Mencinger dela od šestih zjutraj na znanstvenem inštitutu, potem pa prihaja na rektorat (na Kongresnem trgu). Res sem ga občudoval, ko je skoraj pritekel samo zato, da bi bil točen ob domenjeni uri.

Srečanje je bilo več kot protokolarno vljudno, za kar sem rektorju Mencingerju zelo hvaležen. To je pomagalo, da sva se kar hitro dogovorila o sodelovanju med ljub-

O DELNICAH P.I.D.ov (POOBLAŠČENE INVESTICIJSKE DRUŽBE) SETEV, PLOD in TRGATEV.

Pred kratkim ste delničarji teh PIDov dobili od S HRAM posebno obvestilo, v katerem vam dajo na izbiro, da 50 % vaših delnic:

- obdržite ali
- zamenjate za pokojninske bone Prvega pokojninskega sklada Republike Slovenije.

Po informacijah, ki smo jih uspeli dobiti, vam SLOGA v tej zadevi svetuje:

1. Ostanite z delnicami PID ov. Če na obvestilo ne odgovorite, avtomatično ostanete vse, kot je bilo, kar je za tiste, ki živimo zunaj Slovenije, po naših informacijah najbolje.

2. SLOGA se dogovarja z borzno posredniško hišo v Ljubljani, da bi naši člani te svoje delnice ob priložnosti lahko prodali preko nas.

3. Delnice vseh treh PIDov že kotirajo na ljubljanski borzi in njih cena počasi a vztrajno raste. Svetovali so nam, da je pametno še nekaj mesecev počakati, da delnice dosežejo primerno ceno in jih potem eventualno prodati ali pa od njih dobiti dividende. Začetna kotizacija (17-09-99) na borzi je bila povprečno 37 SIT za vsako delnico, katere nominalna vrednost je 100 SIT. V tem tednu (27-10-99) se je ta cena že približala 45 SIT za vsako delnico. Upoštevati morate, da so to borzne cene, ki so podvržene spremembam, dvigom in padcem.

4. Čim bomo dobili konkretne informacije o načinu prodaje in zato potrebnih pooblastil, bomo o tem poročali v naših časopisih.

SLOGA

Državna tožilka deluje politično

Nekdanji generalni državni tožilec Anton Drobnič je 30. oktobra v Celju na srečanju t.i. teharskih sirot, katerih starše so takoj po drugi svetovni vojni pobili v teharskem taborišču, njih pa odpeljali v posebna zbirna središča za otroke, vzgojne domove in sirotišnice, med drugim opozoril, da je za sedanje razmere v slovenskem tožilstvu kriva predvsem sedanja generalna državna tožilka Zdenka Cerar, ki ne dela strokovno, temveč politično. Anton Drobnič je še dejal, da Cerarjeva ni demokratična, temveč je komunistična tožilka.

Anton Drobnič je v odgovor na vprašanje, zakaj slovenski pravosodni organi ne raziščejo povojnih zločinov komunističnih oblasti in ne kaznujejo storilcev, menil, da je zato kriva predvsem policija, ki je pod vplivom vladajoče politike in zato ne razišče posameznih primerov. Brez dokazov, ki bi jih morala zbrati policija, pa tudi

tožilstva ne morejo ukrepati, je še menil Drobnič.

Udeleženci srečanja so tudi opozorili, da bo zgodovinska stroka morala priznati in osvetliti tudi to temno plat slovenske zgodovine, o kateri slovensko uradno zgodovinsko pisarje še vedno bolj ali manj molči.

Srečanja, ki ga je pripravilo Društvo Civilna družba iz Celja, so se udeležili še številni predstavniki nekdanjega Demosa.

MANJŠINSKO ŠOLSTVO na avstrijskem Koroškem stagnira: v šolskem letu 1999/2000 se je slovenskega oz. dvojezičnega pouka udeležilo 3062 šolarjev in šolarok, kar je 130 manj kot leto poprej, poroča avstrijska tiskovna agencija APA. K dvojezičnemu pouku je na 62 ljudskih šolah prijavljenih 1619 šolarjev, kar predstavlja 26,40 odstotka (1998/99 26,52 odstotka).

(8)

ljansko in argentinsko tehnološko univerzo. Pogodbo bodo pripravili drugi, za kar bo najprej rektor Mencinger osebno pisal rektorju Tehnološke. Izročil sem mu nekaj gradiva o UTN, pismo rektorja inž. Brottoja in njegovo osebno darilo. Tudi rektor Mencinger mi je izročil precej gradiva in lepo darilo za rektorja Brottoja. Potem sva prišla v skoro prijateljski razgovor o obeh univerzah, o razmerah v Argentini in v Sloveniji. Razveselilo me je dejstvo, da rektor Mencinger gleda na slovensko bodočnost s precejšnjo mero optimizma.

Odkopavanje stare Emone in Barje

Takoj po obisku na NUK-u, v torek, 5. julija, me je prof. Marolt peljal naravnost k načrtovanemu ležišču bodočega NUK II, ki pa ga zazdaj še ne bo. Odkrili so namreč nove ostanke nekdanje Emone ob tim. zahodnih vratih. Maroltov prijatelj, ki vodi raziskovanje, mag. Snoj, nama je več kot pol ure pod hudim opoldanskim soncem razlagal, kaj vse so že našli: okrog 1000 novcev, kocke za igranje itd., itd. Vse to potrjuje podmeno, da Emona v 4. ali 5. stol. po Kr. ni bila porušena potem, ko je že prešla v zaton, ampak v času obilnosti.

Ker je bilo pač treba na kosilo, me je prof. Marolt zapeljal mimo Trnovega na Barje, kjer sva si najprej ogledala prelepo Plečnikovovo cerkev, nato pa so nama v gostilni Pri mahu postregli z zrezkom, ki me je po velikosti, okusu in, ker ni bil preveč zažgan, spominjal na naš bife, čeprav je treba povedati, da je bil precej bolj tenek...

Začetek dogovora med mariborsko univerzo in UTN

Ker sem že omenil dogovor z ljubljansko univerzo, bom kar na tem mestu poročal tudi o dogovoru z mariborsko. Tudi po elektronski pošti smo se zmenili najprej z Matejo Kaučič in nato s Hermino Radmilovič, ki je na mariborski univerzi zadolžena za mednarodno sodelovanje, da se bom mogel srečati z rektorjem prof. dr. Ludvikom Toplakom prve dni po seminarju. Vedel sem že, da je bil prof. Toplak ponovno izvoljen za pet let, šele v Mariboru pa so mi povedali, da je bil tudi izvoljen za predsednika 400 univerz podonavske federacije, ki je ena izmed 4 skupin evropskih univerz, in da je bil tudi izvoljen za člana skupnega vseučeliškega razsodišča v Bologni.

V ponedeljek, 5. julija sem res odrinil v Maribor. Pravzaprav sem dobil na uslugo prijaznega znanca izpred 30 let, prof. dr. Janeza Marolta, ki me je ves dan vozil sem ter tja, povrh pa še gostil. Ko sem zvedel, da je RAST malo prej prinesla 10 Zbornikov v Šentvid, sem prof. Maroltu v zahvalo podaril en izvod. Ker je pač strokovnjak za klasično zgodovino, se ni bilo bati, da bi o Zborniku kaj napisal, najmanj pa pohvale. Pa vendar moram povedati, da me je dva dni kasneje presenetil na letališču, ko sem se poslavljaj od svojih sorodnikov, in mi povedal, da je Zbornika že kar precej prebral in da mu ugaja.

(Nadaljevanje prihodnjič)

Novice iz Slovenije

Pisali smo pred 50 leti...

DR. ROŽMAN OBISKUJE ROJAKE

V CORDOBI

22. oktobra zvečer je prevzvišenega sprejela s pozdravnimi vzkliki vsa novodošla slovenska skupnost in nekaj staronaseljencev. Najprej je dr. Hanželič spregovoril nekaj besed v imenu faranov, zatem pa g. Janko Jazbec v imenu slovenske kolonije. Po pozdravnem nagovoru je sledila recitacija gdč. Magde Gaserjeve, ki je prevzvišenemu izročila lep šopek slovenskih nageljev. Naslednji dan v nedeljo je bila slovenska maša. Improvizirani pevski zbor pod vodstvom Milana Grdine je častno rešil svojo nalogo. Tam se je zbralo tudi veliko staronaseljencev, kii jih je po maši škof še posebej pozdravil.

MED BOGOSLOVCI V SAN LUISU

Ob vstopu v cerkev so škofa sprejeli njegovi bogoslovci s pesmijo Ecce sacerdos, ob koncu pa z mogočno Jubilate. Nato so se s profesorji zbrali v dvorani, kjer so bogoslovci zapeli prevzvišenemu

pesem, ki jo za to priliko spesnil bogoslovec Branko Rozman, uglasbil pa g. Andrej Pogačar. Rektor bogoslovja dr. Alojzij Odar je izrazil veselje vseh za ta obisk, v imenu bogoslovcev pa ga je pozdravil g. Kukovica.

Končno je spregovoril škof, kot dobri oče svojim sinovom in vidno ganjen.

Popoldne je imel škof s profesorji važno konferenco glede bodočnosti slovenskega bogoslovja v tujini. O tem vprašanju je imel v Capitalu tudi dvakrat razgovore s papeškim nuncijem in sanluiskim škofom. Zvečer pa je bil na sporedu tudi obisk slovenskih družin. Prvi pozdrav je prevzvišenemu izrekla Havelkova Polonca, v imenu odraslih pa je izrekel dobrodošlico g. Pekolj. Zvečer so škofu bogoslovci priredili še Slovenski večer, kjer so recitali Župančiča (Dumo) in Cankarja ter zapeli vrsto slovenskih narodnih pesmi. Nato se je dr. Rožman odpravi v Mendoza.

Svobodna Slovenija, št. 44;
2. novembra 1949

LJUBLJANA - Podjetje za ocenjevanje ratinga Dun & Bradstreet (D&B) je v oktobrskem ocenjevanju ratinga Slovenijo znova uvrstilo na prvo mesto med srednje- in vzhodnoevropskimi državami, kljub temu pa menijo, da slovenska makroekonomska gibanja trenutno niso ravno najboljša. Črnogledje napovedi veljajo tudi za gibanja glavnih ekonomskih kategorij. V oktobrskem poročilu pri D&B ocenjujejo, da bo slovenska inflacija v letošnjem letu dosegla 5,5 odstotka. Poleg ocene ratinga je D&B za Slovenijo označil tudi kazalec trenda ratinga, ki pa je ostal prazen, kar pomeni, da se ne povečuje, kot je na primer na Madžarskem, vendar pa se tudi ne znižuje, kot je v primeru Slovaške, Hrvaške in Makedonije. Poročilo o Sloveniji se ukvarja izključno z gospodarstvom, kar je dober znak, da slovenska demokracija trenutno ni dejavnik tveganja.

MARIBOR - Ob 200-letnici Splošne bolnišnice Maribor, druge največje zdravstvene ustanove v državi, je v veliki dvorani Slovenskega narodnega gledališča v Mariboru potekala slavnostna akademija. Direktor Gregor Pivec je spomnil, da v bolnišnici opravljajo najsodobnejše diagnostične in terapevtske postopke na sekundarni in terciarni ravni ter raziskovalno in pedagoško delo. Imajo 1631 bolniških postelj in 40 strokovno-medicinskih oddelkov, 320 zdravnikov in 1500 medicinskih sester ter številne druge zaposlene.

KOZINA - Na Kozini so odkrili doprsni kip dr. Jožetu Deklevi, tigrovcu, protifašističnemu borcu in borcu za narodnostne pravice primorskih Slovencev za njihovo združitve z matičnim narodom v mejah skupne države. Pobudo za postavitve spomenika Deklevi je dalo Društvo za negovanje rodoljubnih tradicij organizacije TIGR Primorske pod pokroviteljstvom občine Hrpelje-Kozina, pod katero sodi tudi Deklevova rojstna vas Bač pri Materiji v Brkinih. Društvo je ob postavitvi spomenika poskrbelo za natis in izdajo knjige z naslovom dr. Jože Dekleva (1899-1969) Tigrovca - bojevnika za narodnostne pravice Slovencev. Tak je tudi napis na spomeniku, delo akademskega kiparja Zmaga Posege. Protifašistično gibanje na Primorskem TIGR je bilo v letih po prvi svetovni vojni poskus prvega organiziranega in tudi obojstranskega upora proti fašizmu v Evropi.

LJUBLJANA - Seizmografi državne mreže potresnih opazovalnic so 24. Oktobra ob 13.44 zabeležili zmeren potresni sunek. Po preliminarnih podatkih je bilo žarišče potresa 82 kilometrov severozahodno od Ljubljane, v Krnskem pogorju. Preliminarno ocenjena magnituda potresa je bila 2,4.

LJUBLJANA - V noči s 25. na 26. oktober mineva osem let, kar je iz koprškega

pristanišča odplula ladja z zadnjimi vojaki jugoslovanske vojske. Omenjeni dogodek je bil le vrh dogajanj od prvih svobodnih volitev, razoroževanja takratne slovenske teritorialne obrambe, ustanovitve manevrske strukture narodne zaščite, referendumu za samostojnost in desetdnevne vojne za Slovenijo. Iz koprškega pristanišča se je nekdanja JLA začela umikati 20. oktobra, 25. oktober pa je bil določen za zadnji dan umika JA iz Slovenije.

AJDOVŠČINA - Za promet so odprli 11,5 kilometra dolg odsek ceste med Logom pri Vipavi in Selom. Skupaj z leta 1996 zgrajenim odsekom hitre ceste med Selom in Šempetrom pri Gorici sta bili prometu izročeni dve tretjini t.i. novogoriškega kraka hitre ceste med Razdrtim in mednarodnim mejnim prehodom Vrtojba. Preostalih 14,5 kilometra hitre ceste prek Rebrnic naj bi v skladu z nacionalnim programom izgradnje avtocest končali do konca leta 2003.

LJUBLJANA - Založba Slovenska knjiga je v zbirki Monumenta Slovenica izdala faksimile najstarejše upodobitve obreda ustoličevanja koroških vojvod na Gosposvetskem polju iz obdobja karantanske države. Podoba in opis ustoličevanja je natančen posnetek iz Avstrijske kronike 95 gospostev, iz rokopisa, ki ga hranijo v knjižnici v švicarskem Bernu. Dokument v prevodu Antona Janka spremlja študija specialista za srednjeveško zgodovino dr. Petra Štiha, ki je prevedena tudi v nemščino in angleščino.

LJUBLJANA - Microsoft Slovenija je v fiskalnem letu 1999 ustvaril za 13,39 milijona dolarjev prometa, kar je za 39,5 odstotka več kot v enakem obdobju lani. V tem času je podjetje prodalo 144.000 licenc za uporabo Microsoftovih programov, kar je 31-odstotno povečanje.

LJUBLJANA - V središču Ljubljane so odprli prvi mednarodni hotel s petimi zvezdicami v Sloveniji. Hotel Lev InterContinental bo s 173 elegantno opremljenimi sobami, med njimi je devet sob za poslovneže (s faksom, tiskalnikom, kopirnim strojem) in 16 apartmajev, zadovoljil tudi najbolj zahtevne goste. Cene se gibljejo od 32.500 tolarjev za nočitev v standardni enoposteljni sobi, do 53.000 tolarjev za nočitev v apartmaju (cene ne vključujejo zajtrka - 3000 tolarjev, DDV in turistične takse).

SLOVENJ GRADEC - Angleška pevka Shirlee Roden je svojo najnovejšo zgoščenko posvetila Sloveniji in jo nasloвила Jezero, ki izginja. Navdih je dobila na Cerkljiškem jezeru V okviru svoje oktobrške turneje po Sloveniji je v Kulturnem domu v Slovenj Gradcu priredila tudi dobrodelni koncert, katerega izkupiček je namenjen društvu Ozara.

Slovenija in šport

LJUBLJANA - Devetindvajsetletni Etiopijec Wolley Jarra (2:20:53,00) in leto dni mlajša Rusinja Ljudmila Petrova (2:52:26,50) sta bila po pričakovanju najhitrejša v absolutni konkurenci na 4. Ljubljanskem maratonu (42 kilometrov in 195 metrov). Med moškimi je bil drugi 31-letni Kenijec Patrick Boiyo (2:21:03,90), tretji pa njegov rojak Yator Kiprotich (2:21:22,30). V slovenskem glavnem mestu je med ženskami v absolutni konkurenci drugo mesto zasedla Ida Šurbek Bunderla iz Šmarja (3:05:15,60), ki je bila najboljša v veteranskem državnem prvenstvu (DP), med ženskami pa je bila za DP najboljša

Mateja Šušteršič iz Ivančne Gorice, ki je bila skupno tretja (3:12:26,30). Ljubljčan Beno Piškur, ki je bil absolutno deveti, je slavil v tekmi za slovensko DP (2:35:44,50). Sledili so Franci Menič (2:39:51,60), Rok Peternel (2:41:04,40) in Avgust Manfreda (2:41:54,00), ki je zasedel absolutno 12. mesto in je bil najboljši med veterani.

ZAGREB, Hrvaška - Uprava hrvaškega nogometnega prvaka Croatije iz Zagreba je odpustila trenerja Osvalda Ardilesa. Za to potezo se je odločila zaradi slabih rezultatov v Ligi prvakov, kjer je Croatia že izgubila vse možnosti za napredovanje v naslednji krog tekmovanja.

Slovenija moja dežela

BLOŠKE SMUČI

O tej temi smo sicer že pisali, a ker so smuči tudi na slovenskih znamkah, zaradi popolnosti prinašamo sliko in komentar.

Bloške smuči so eno najstarejših prevoznih sredstev na Slovenskem. Smuči so poznali in uporabljali na Bloški planoti in v sosednjih Vidovskih hribih. Ohranile so se do druge vojne, ko so njihovo uporabo prepovedale italijanske okupacijske oblasti, po vojni pa jih zaradi spremenjenih prometnih razmer (pluženje cest) in drugih vzrokov niso več uporabljali.

Smuči so na omenjenem ozemlju izdelovali in uporabljali skozi stoletja, saj so to narekemale ustrezne zemljepisne geografske, klimatske in druge razmere (zgodnja

gosta naseljenost, prastari prehod). Prvi je o uporabi smuči že leta 1689 poročal polihistor Janez Vajkard Valvasor v Slavi vojvodine Kranjske.

Smuči so bile izdelane doma v okviru samouškega znanja, in sicer iz brezovega, bukovega in javorovega lesa. V letih med vojnama so jih izdelovali tudi iz jesenovine. Smučar si je pri premikanju pomagal s palico, nanjo se je opiral, z njo je zaviral ali

spreminjal smer. Odlične primerke bloških smuči hranijo v Slovenskem etnografskem muzeju v Ljubljani, v muzejski zbirki tovarne Elan, v raznih zasebnih zbirkah in celo v nekaterih tujih muzejih. Z bloško smučarsko kulturo se Slovenija umešča med najstarejše smučarske narode v Evropi.

Slovenci na Koroškem

Predsedstvi Narodnega sveta koroških Slovencev (NSKS) in Zveze slovenskih organizacij (ZSO) na Koroškem se dogovorjata o skupnem sodelovanju na podlagi pogodbe, ki naj bi pripomogla k bolj učinkovitemu zastopanju organizacij pri manjšinskem vprašanju v Avstriji. Poglavitna novost, ki jo predvideva osnutek pogodbe, je ustanovitev razširjenega koordinacijskega odbora kot organa, ki omogoča, da bi dosegli soglasje pri morebitnih različnih stališčih.

Osnutek pogodbe predvideva tudi opredelitev, katera vprašanja niso predmet obravnave v koordinacijskem odboru. Gre predvsem za vprašanja ideološke in strankarske narave. Obe organizaciji tudi priznavata ena drugo kot zakonito zastopnico koroških Slovencev. Na tej osnovi naj bi ustanovili koordinacijski odbor, ki bo sestavljen iz šestih oseb, iz vsake organizacije po trije člani. Odbor bi se sestajal po potrebi oz. na željo ene ali druge organizacije, deloval pa bi po nacelu soglasnosti.

Osebne novice

Krst. 21. oktobra je bil v župni cekrvi sv. Adela v Buenos Airesu krščen **Santiago Ramírez**, sin Anibala in Alenke roj. Možina. Botra sta bila Andrej Možina in Maria de los Angeles Ramírez.

Čestitamo!

Poroče. V slovenski cerkvi Marije Pomagaj v Buenos Airesu sta se 16. oktobra poročila **Monika Ginez** ter inž. **Andrej Vidmar**. - 23. oktobra sta se poročila v župnijski cerkvi Karmelske Matere božje v Villa Bosch **Veronika Marolt** in **Gabrijel Rauh**. Priče so bili njuni starši Andrej in Gabriela Marolt roj. Leber ter Ivan in Erna Rauh roj. Grbec. Poročni obred in mašo je opravil njegov stric Mirko Grbec ob somaševanju Franca Šenka.

Želimo obilo sreče.

Smrt: V Sloveniji je 1. novembra umrl **Vojteh Budinek**, iz znane Budinekove družine v Bolsonu.

Naj počiva v miru!

Mali oglasi

TURIZEM

Tel. 4441-1264 / 1265

Letalske karte, rezervacija hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82

H. Yrigoyen 2742 - San Justo

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs — odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 4613-1300

Dr. Héctor Fabián Lo Faro (Miklič). Odvetnik. Vsak dan od 15 do 20 ure. Hipólito Yrigoyen 2548, 2° of. 4, San Justo. Tel. 4482-5624.

VIDEO

Marjan Vivod - video posnetki, filmanje z eno ali več kamerami. Predhodni proračun in zagotovljen termin izdelave. Padre Castañer 366 - B1708BYD Morón Tel.: 4696-8842 - E-mail: vivodtine@overnet.com.ar

FOTOGRAF

Marko Vombergar - Kvalitetno razvijanje fotografskih filmov: 36 posnetkov 10x15 \$ 10.- Garibaldi 2308 - B1753GWN Villa Luzuriaga - Tel.: 4659-2060 - E-mail: marko@pinos.com

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Azcuénaga 77 - B1704FOA Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 4656-3653
Kreditna Zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Urađuje ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Miha Gaser).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Urađuje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 4651-1760. Urađuje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 4755-1266 - Urađuje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4.- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številke — \$ 12.-

Plačajte naročnino!

LICENCIADA EN PSICOLOGIA

GABRIELA RADIŠIČ

TEL: 4-501-1040 Capital

4-752-9452 San Martin

4-767-8441 V. Ballester

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

26. oktobra 1999

1 dolar	184,04 SIT tolarjev
1 marka	100,47 SIT tolarjev
100 lir	10,15 SIT tolarjev

Vsem znancem in prijateljem sporočamo žalostno vest, da je 6. oktobra v Sloveniji po petih mesecih hude bolezni odšel k Gospodu naš mož, oče, brat in stric

Franček Povše

Priporočamo ga v molitev.

Žalujoci: žena **Marta**

hčerki **Lučka** in **Breda** z družinama

brat **Milan**, župnik

sestre **Zinka** z družino, **Marica**, profesorica in **Marjetka** z družino

Mar de Ajó, Ljubljana, Novo mesto, Kranj

VELIKE IDEJE SO OKROGLE...

Važno je, da jih ne spregledamo, da ne zgrešimo cilja. Zadetek v polno je Karta Sloga. Okrogla ideja za okrogle vsote!

Če imate Karto Sloga, vam je uspeh zagotovljen. Hitra posojila, nagrade in podpore, letovišče Sloga in še udeležba pri nagradnem žrebanju za dve nagradi:

1.- Letalska vozovnica BUE-LJU-BUE + U\$S 1.000.-

2.- Desetdnevne počitnice za dve osebi v Hanželičevem domu v poletni sezoni.

SLOGA DA VEČ! V SLOGI JE MOČ!

V soboto 13. novembra ob 20.30 v Našem domu v San Justu ponovitev odrske predstave **VELIKI ODER SVETA**

Don Pedro Calderón de la Barca v režiji Blaža Mikliča

Vsi lepo vabljeni!

Atlas verstev

Pri založbi Družina je v prevodu Draga Ocvirka izšel Atlas verstev sodobnega sveta, ki prinaša celostno podobo verstev z različnih vidikov: zgodovinskega, zemljepisnega, družbenega, demografskega, političnega in gospodarskega. Vključuje 34 zemljevidov z razlago, razdeljen je na tri dele. V prvem je govor o preteklosti in sedanjosti verstev, podana pa je tudi njihova predstavitev, vključno z nereligijskimi svetovnimi nazori. V drugem je osvetljeno delovanje islama in krščanstva, predstavljeni so odnosi med državo in verstvi ter izzivi, s katerimi se v današnjem svetu soočajo verstva. Tretji del je namenjen predstavitvi tistih krajev, kjer so nastala glavna verstva

Obvestila

SOBOTA, 6. novembra:

Občni zbor Počitniškega doma dr. Rudolfa Hanželiča ob 19 v Slovenski hiši.

ČETRTEK, 11. novembra:

Seja Upravnega odbora Zedinjene Slovenije ob 20. v Slovenski hiši.

NEDELJA, 14. novembra

V Carapachayu srečanje bivših taboriščnikov v Tranju in prijateljev.

SOBOTA, 13. novembra:

„Veliki oder sveta“, ponovitev igre ob 20.30 v Našem domu v San Justo.

PETEK, 19. novembra:

Seja Medorganizacijskega sveta ob 20. v Hladnikovem domu v Slovenski vasi.

NEDELJA, 21. novembra:

Mladinsko srečanje za fante in dekleta iz vseh okrajev po maši na Pristavi s predavanjem dr. Jožeta Rožanca o alkoholu, tobaku in drogah.

Praznik Kristusa Kralja in 40-letnica smrti škofa Rožmana, ob 16. v Slovenski hiši.

in kjer ta še vedno „črpajo in obnavljajo svojo življenjsko moč“. Atlas je nekonfesionalen, saj prikazuje verstva brez vrednostnega ključa in zgolj po njihovi pojavnosti in dejavnosti v sodobnem svetu.

Gre za izjemen pripomoček za večjo razgledanost in za premagovanje marsikaterega predsodka, ki povzroča spore med vernimi in nevernimi, med pripadniki tega ali onega verstva.

Nedelja, 21. novembra

po maši na Pristavi

dr. Jože Rožanec:

Kako spoznati posledice alkohola, tobaka in drog

Mladino iz vseh okrajev vabi mladinski odsek Zedinjene Slovenije in SDO-SFZ Pristava

SDO

SFZ

1949 - 1999

50. ZVEZNI MLADINSKI DAN
7. NOVEMBRA NA PRISTAVI

11,15. dviganje zastav
11,30. sv. maša
13,00. kosilo
19,00. kulturni program
prosta zabava

Doigral je vlogo svojega življenja in odšel k Bogu po večno priznanje

Maks Borštnik
režiser in igralec

Spominjajmo se ga v molitvi.

Slovensko Gledališče, Buenos Aires

*Predraga sestra, ki telo
ji v naši zemlji mirno spi,
pri Tebi srečno naj živi
in Ti prepeva hvalnice!*

Po težki bolezni nas je v torek, 26. oktobra nepričakovano zapustila naša draga žena, mama in predraga stara mama, gospa

Marija Marušič roj. Glavič

Prisrčno se zahvaljujemo delegatu prelatu Jožetu Škerbcu za podeljene zakramente, daritev sv. maše in molitve, ter vsem, ki ste nas spremljali v teh težkih trenutkih.

Prosimo, da se jo spominjate v molitvi!

Žalujoci:

mož **Lojze**

hčerka **Alicia por. Parissi** z družino

sinovi **Aleksander, Eduardo, Marko** in **Jorge** z družinami.

Buenos Aires, San Rafael (Mendoza), Šmihel pri Žužemberku, Toronto